

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a cincea extinsă)

22 noiembrie 2018*

„Funcție publică – Funcționari – Recrutare – Anunț pentru ocuparea unui post vacant – Mediator al Comisiei – AIPN competentă – Delegare de competență – Procedură – Consultarea Comitetului pentru personal – Răspundere”

În cauza T-688/16,

Mercedes Janssen-Cases, funcționară a Comisiei Europene, cu domiciliul în Bruxelles (Belgia), reprezentată inițial de J.-N. Louis și de N. de Montigny și ulterior de J.-N. Louis, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată inițial de C. Berardis-Kayser și de G. Berscheid și ulterior de G. Berscheid și de L. Radu Bouyon, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, anularea Deciziei din 15 iunie 2016 a Comisiei de numire a lui W ca mediator al Comisiei și a notei din 16 iunie 2016 prin intermediul căreia Comisia a informat reclamanta cu privire la rezultatul procedurii de selecție și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-a suferit,

TRIBUNALUL (Camera a cincea extinsă),

compus din domnii M. van der Woude, președinte, D. Gratsias (raportor), doamna I. Labucka și domnii A. Dittrich și I. Ulloa Rubio, judecători,

grefier: domnul M. Marescaux, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 11 iulie 2018,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

Istoricul litigiului

- 1 În anul 1977, Comisia Comunităților Europene a decis să creeze un serviciu de mediere. Acest serviciu are misiunea de a oferi o manieră nebirocratică de soluționare a problemelor survenite în mediul profesional pentru a se limita, pe cât posibil, recurgerea la proceduri precontencioase și contencioase. Îndeplinirea eficientă a acestei misiuni a determinat Comisia să „formalizeze” funcționarea serviciului în discuție. Astfel, Comisia a adoptat Decizia C(2002) 601 din 4 martie 2002 privind serviciul de mediere consolidat (denumită în continuare „decizia privind serviciul de mediere consolidat”). Potrivit articolului 6 alineatul (3) din această decizie, „[p]reședintele Comisiei numește Mediatorul la propunerea directorului general al Direcției Resurse Umane și Securitate, după consultarea Comitetului pentru personal”.
- 2 Prin decizia președintelui Comisiei din 8 martie 2012, reclamanta, doamna Mercedes Janssen-Cases, a fost numită în funcția de mediator adjunct, făcând parte din Serviciul de mediere constituit pe lângă Secretariatul General al Comisiei.
- 3 Pe lângă responsabilitățile sale de mediator adjunct, reclamanta a îndeplinit funcția de mediator începând de la 28 februarie 2013, iar ulterior, în temeiul Deciziei din 16 decembrie 2013, aceasta a ocupat același post ca interimar, în sensul articolului 7 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”), cu efect retroactiv de la 1 martie 2013.
- 4 Prin Decizia Comisiei din 16 octombrie 2013, funcția de consilier principal „mediator” a devenit o funcție de șef de unitate având gradul AD 13/AD 14.
- 5 La 10 februarie 2014, Comisia a publicat anunțul pentru ocuparea unui post vacant COM/2014/366 privind postul de mediator/șef de unitate la Serviciul de mediere (gradul AD 13/AD 14). Reclamanta și-a depus candidatura pentru postul în discuție la 27 februarie 2014.
- 6 Prin nota din 7 mai 2014, adresată directoarei generale a Direcției Generale (DG) Resurse Umane și Securitate a Comisiei, Comitetul central pentru personal al Comisiei a solicitat să îi fie transmise curriculumurile vitae ale candidaților selectați, precum și grila de evaluare utilizată de comitetul de selecție. Comitetul central pentru personal a solicitat aceste elemente pentru a emite avizul prevăzut la articolul 6 alineatul (3) din decizia privind serviciul de mediere consolidat, ca etapă a procedurii de selecție.
- 7 Prin nota din 20 iunie 2014, Comitetul central pentru personal a solicitat președintelui Comisiei să nu aprobe propunerea de numire pe postul de mediator avansată de directoarea generală a DG Resurse Umane și Securitate a Comisiei, atât timp cât el nu își poate emite avizul, în lipsa comunicării elementelor solicitate.
- 8 Prin nota din 17 octombrie 2014, adresată directoarei generale a DG Resurse Umane și Securitate a Comisiei, Comitetul central pentru personal a emis un aviz nefavorabil cu privire la candidatul propus de directoarea generală menționată.
- 9 Prin nota din 22 iulie 2015, DG Resurse Umane și Securitate a informat-o pe reclamantă cu privire la decizia președintelui Comisiei de a închide procedura de selecție fără o numire pe postul de mediator.
- 10 La 16 septembrie 2015, Comisia a decis să ridice funcția de mediator la rangul de consilier principal (gradul AD 14/AD 15), precum și să aprobe și să publice un anunț pentru ocuparea postului vacant menționat, în conformitate cu articolul 29 alineatul (1) litera (a) punctele (i) și (iii) din statut. Potrivit acestei decizii, decizia de ocupare a acestui post urma să fie adoptată în temeiul articolului 6

alineatul (3) din decizia privind serviciul de mediere consolidat. La 7 octombrie 2015, Comisia a publicat anunțul pentru ocuparea unui post vacant COM/2015/1801 privind postul de consilier principal având gradul AD 14/AD 15, în vederea ocupării postului de mediator. Anunțul menționat preciza că președintele Comisiei numea mediatorul la propunerea directorului general al DG Resurse Umane și Securitate, după consultarea Comitetului central pentru personal.

- 11 Reclamanta și-a depus candidatura pentru postul de mediator la 16 octombrie 2015 și a figurat printre cei trei candidați selectați pentru a participa la examenele și la interviurile prevăzute în fața unui comitet de preselecție, precum și în fața Comitetului consultativ pentru numiri. Întrucât W, la acea dată șef al serviciului medical din cadrul DG Resurse Umane și Securitate, era singurul candidat care întrunea calificările necesare, Comitetul consultativ pentru numiri a adoptat, la 25 februarie 2016, un aviz favorabil acestuia pentru postul de mediator.
- 12 Prin nota din 13 mai 2016, adresată doamnei K. Georgieva, vicepreședintă a Comisiei cu atribuții în special privind personalul, Comitetul central pentru personal a răspuns cererii de aviz formulate la 20 aprilie 2016 de directoarea generală a DG Resurse Umane și Securitate a Comisiei cu privire la numirea lui W pe postul de mediator. În această privință, Comitetul central pentru personal critica faptul că cererea de aviz nu privea decât candidatul propus, pe când el nu dispunea de elemente referitoare la candidații respinși și, astfel, îi era imposibil să emită un aviz util.
- 13 Prin Decizia din 15 iunie 2016, Comisia l-a numit pe domnul W pe postul de mediator și, prin nota din 16 iunie 2016, a informat-o pe reclamantă cu privire la rezultatul procedurii de selecție (denumite în continuare împreună „deciziile atacate”).
- 14 La 15 septembrie 2016, reclamanta a introdus o reclamație în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut împotriva deciziilor atacate. Prin Decizia din 5 ianuarie 2017, Comisia a respins reclamația menționată.

Procedura și concluziile părților

- 15 Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 28 septembrie 2016, în conformitate cu articolul 91 alineatul (4) din statut, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 16 Prin înscrisul separat depus la grefa Tribunalului în aceeași zi, reclamanta a introdus o cerere de suspendare a executării deciziei de numire a lui W pe postul de mediator.
- 17 La 7 octombrie 2016, în temeiul articolului 91 alineatul (4) din statut, procedura a fost suspendată până la data adoptării unei decizii explicite sau implicite de respingere a reclamației introduse de reclamantă la 15 septembrie 2016. Procedura și-a reluat cursul la 17 ianuarie 2017, după respingerea explicită a reclamației menționate.
- 18 De asemenea, prin Ordonanța din 17 februarie 2017, Janssen-Cases/Comisia (T-688/16 R, EU:T:2017:107), președintele Tribunalului a respins cererea de suspendare a executării deciziei de numire a lui W pe postul de mediator.
- 19 La propunerea Camerei a cincea, Tribunalul a decis, în temeiul articolului 28 din Regulamentul său de procedură, să trimită prezenta cauză în fața unui complet de judecată extins.
- 20 Reclamanta solicită Tribunalului:
 - anularea deciziilor atacate;

- obligarea Comisiei la plata sumei de 100 000 de euro pentru repararea prejudiciului material și moral suferit;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

21 Comisia solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la cererea de anulare a deciziilor atacate

Cu privire la admisibilitate

- 22 Potrivit liniilor directe în atenția serviciilor Comisiei cu privire la numirea personalului cu funcții superioare de conducere din luna octombrie a anului 2008, numai notificarea adresată candidatului sau candidaților care nu au fost selectați constituie un act cauzator de prejudiciu. Cu toate acestea, trebuie să se constate că, deși această notificare trebuie să fie considerată drept respingerea formală a candidaturii în discuție, de la care începe să curgă termenul de depunere a unei reclamații în sensul articolului 90 din statut, nu este mai puțin adevărat că actul care pune capăt procedurii de selecție prin alegerea unui candidat – singurul act prevăzut în anunțul pentru ocuparea unui post vacant în litigiu – are de asemenea efecte juridice, dintre care respingerea formală menționată mai sus este o consecință inevitabilă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 iunie 1983, Schloh/Consiliul, 85/82, EU:C:1983:179, punctul 40).
- 23 Prin urmare, concluziile în anulare formulate de reclamantă în cadrul acțiunii sunt admisibile în întregime.

Cu privire la fond

- 24 În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă patru motive, întemeiate pe:
- încălcarea articolului 6 alineatul (3) din decizia privind serviciul de mediere consolidat;
 - încălcarea articolului 27 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
 - un abuz de putere și de procedură;
 - o eroare vădită de apreciere, o încălcare a principiilor bunei gestiuni, bunei administrări, protecției încrederii legitime și proporționalității, precum și a politicii egalității de șanse.
- 25 Argumentația expusă de reclamantă în cadrul primului motiv cuprinde, așadar, două aspecte. Prin intermediul primului aspect, reclamanta susține că Colegiul comisarilor nu avea competență pentru adoptarea deciziei de numire a lui W pe postul de mediator, întrucât această decizie îi revine președintelui Comisiei în temeiul articolului 6 alineatul (3) din decizia privind serviciul de mediere consolidat. Al doilea aspect este întemeiat pe încălcarea acestei dispoziții din cauza unei consultări nelegal îndeplinite a Comitetului pentru personal.

- 26 În special, în cadrul primului aspect al primului motiv, reclamanta susține că, în temeiul articolului 6 alineatul (3) din decizia privind serviciul de mediere consolidat, numirea mediatorului Comisiei intră în competența președintelui acesteia, care este desemnat ca autoritate împuternicită să facă numiri (AIPN) în această materie specifică, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din statut. Această competență a președintelui Comisiei ar fi menționată în anunțul pentru ocuparea unui post vacant prin care a fost inițiată procedura de selecție în litigiu. Or, în speță, Comisia – cu alte cuvinte, o autoritate necompetentă în acest scop – este cea care ar fi adoptat deciziile atacate, fără să i se fi atribuit în prealabil puterea în legătură cu acestea.
- 27 În cadrul celui de al doilea aspect, reclamanta susține că, în lipsa unei comunicări către Comitetul central pentru personal a dosarelor tuturor candidaturilor selectate inițial, consultarea comitetului, prevăzută la articolul 6 alineatul (3) din decizia privind serviciul de mediere consolidat, nu ar fi fost legal îndeplinită. Astfel, consultarea în discuție ar urmări să furnizeze directorului general al DG Resurse Umane și Securitate un aviz informat cu privire la meritele, la competențele și la profilul diferitor candidați. Or, emiterea unui aviz cu privire numai la candidatul propus președintelui Comisiei ar lipsi această consultare de efect util și ar transforma-o într-o simplă ratificare a propunerii directorului general al DG Resurse Umane și Securitate, ceea ce Comitetul central pentru personal nu ar fi acceptat niciodată.
- 28 În ceea ce privește critica întemeiată pe necompetența autorului deciziilor atacate, Comisia susține că a delegat președintelui său puterea de numire a mediatorului, în temeiul articolului 6 alineatul (3) din decizia privind serviciul de mediere consolidat. Or, nimic nu s-ar opune ca Comisia însăși să exercite această putere într-un anumit caz atunci când, precum în speță, își asumă rolul de AIPN, datorită gradului corespunzător postului care urmează să fie ocupat, în conformitate cu Decizia sa C(2013) 3288 final din 4 iunie 2013 privind exercitarea puterilor încredințate AIPN prin Statutul funcționarilor și Autorității abilitate să încheie contracte de muncă (AHCC) prin Regimul aplicabil celorlalți agenți (RAA). Această decizie ar fi determinat o modificare implicită punctuală a deciziei privind serviciul de mediere consolidat. În orice caz, reclamanta nu ar fi demonstrat că a suferit un prejudiciu din cauza adoptării deciziilor atacate de către Colegiul comisarilor. Pe de altă parte, articolul 6 alineatul (3) din decizia privind serviciul de mediere consolidat nu ar impune Comisiei să consulte Comitetul central pentru personal cu privire la toate candidaturile selectate inițial. În schimb, din această dispoziție ar reieși că Comitetul central pentru personal trebuie să fie consultat numai cu privire la propunerea înaintată președintelui Comisiei de directorul general al DG Resurse Umane și Securitate, ceea ce însuși comitetul menționat ar părea să accepte.
- 29 În ceea ce privește primul aspect, din articolul 6 alineatul (3) din decizia privind serviciul de mediere consolidat reiese că președintele Comisiei numește mediatorul. Pentru acest motiv, dispoziția în discuție trebuie să fie considerată un act în temeiul căruia Comisia a procedat la stabilirea AIPN competentă în materie în sensul articolului 2 alineatul (1) din statut.
- 30 În această privință, trebuie să se constate că nu poate fi admis argumentul Comisiei potrivit căruia, în temeiul articolului 6 alineatul (3) din decizia privind serviciul de mediere consolidat, aceasta a „delegat” președintelui său puterea de numire a mediatorului și, astfel, poate exercita ea însăși puterea menționată atunci când apreciază oportun.
- 31 Astfel, o delegare de competență constituie un act prin care autoritatea delegantă cedează competența delegată în favoarea autorității delegate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 iunie 1958, Meroni/Înalta Autoritate, 10/56, EU:C:1958:8, p. 77 și 78). Prin urmare, delegarea de competență are ca efect un transfer de atribuții prin care se interzice autorității delegante să evoce competența transferată, în caz contrar decizia sa fiind viciată de necompetență. Autoritatea delegantă nu poate exercita din nou competența decât dacă adoptă în prealabil un act în temeiul căruia își recuperează competența delegată. Astfel, la fel cum o delegare de competență necesită adoptarea unui act explicit

prin care se transferă puterea în cauză (Hotărârea din 13 iunie 1958, Meroni/Înalta Autoritate, 9/56, EU:C:1958:7, p. 42), principiul securității juridice – care susține caracterul formal al operațiunilor de delegare de competență – impune ca retragerea acesteia să aibă loc prin adoptarea unui act explicit.

- 32 Astfel, presupunând că mecanismul de stabilire a AIPN competentă prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din statut trebuie să fie calificat drept delegare de competență sau să fie asimilat unei asemenea delegări, Comisia, prin încălcarea efectului de desesizare al unei asemenea „delegări”, pretinde, atunci când consideră oportun, că este competentă pentru a exercita ea însăși, în locul președintelui său, puterea de numire a mediatorului.
- 33 Cu toate acestea, trebuie arătat că, potrivit Deciziei C(2013) 3288 final, menționată la punctul 28 de mai sus, adoptată în temeiul articolului 2 alineatul (1) din statut, Colegiul comisarilor este AIPN competentă cu privire la numirea unui consilier principal în temeiul articolului 29 alineatul (1) litera (a) punctele (i) și (iii) din statut.
- 34 Or, după cum s-a arătat la punctul 10 de mai sus, prin Decizia din 16 septembrie 2015, Comisia a decis să ridice funcția de mediator la rangul de consilier principal (gradul AD 14/AD 15).
- 35 Ținând seama de aceste evoluții, ulterioare adoptării deciziei privind serviciul de mediere consolidat, AIPN competentă pentru numirea mediatorului Comisiei este Colegiul comisarilor. În acest context, trimiterea făcută în Decizia din 16 septembrie 2015 la articolul 6 alineatul (3) din decizia privind serviciul de mediere consolidat nu trebuie să fie interpretată ca vizând organul competent pentru numirea mediatorului, ci formalitățile pe care acest organ, și anume Comisia, trebuie să le respecte în cadrul procedurii de numire a mediatorului, în special în ceea ce privește consultarea Comitetului pentru personal. Trimiterea făcută în acest sens în anunțul pentru ocuparea unui post vacant trebuie să fie interpretată în același mod.
- 36 În consecință, Comisia era AIPN competentă pentru adoptarea Deciziei din 15 iunie 2016 de numire a lui W pe postul de mediator, această decizie fiind adoptată, pe de altă parte, după cum reiese din procesul-verbal al celei de a 2173-a reuniuni a Comisiei, la propunerea președintelui său. Prin urmare, primul aspect al primului motiv trebuie să fie înlăturat.
- 37 În ceea ce privește al doilea aspect al primului motiv, trebuie amintit că, potrivit articolului 6 alineatul (3) din decizia privind serviciul de mediere consolidat, organul decizional numește mediatorul „după consultarea Comitetului pentru personal”.
- 38 În această privință, după cum s-a arătat la punctele 35 și 36 de mai sus, deși Comisia era AIPN competentă pentru adoptarea deciziei de numire a lui W pe postul de mediator, celelalte cerințe procedurale stabilite prin articolul 6 alineatul (3) din decizia privind serviciul de mediere consolidat rămâneau aplicabile. Comisia nu contestă, de altfel, obligația organului decizional de a consulta Comitetul pentru personal în temeiul acestei din urmă dispoziții.
- 39 După cum susține Comisia însăși, articolul 6 alineatul (3) din decizia privind serviciul de mediere consolidat trebuie să fie interpretat în sensul că impune efectuarea consultării Comitetului pentru personal de către organul care are sarcina de a lua decizia finală prin care se încheie procedura. În plus, deși această consultare constă într-un simplu drept de a fi ascultat, fără a conferi Comitetului pentru personal dreptul de a participa la luarea deciziei alături de organul decizional, ea trebuie să fie de natură să poată exercita o influență asupra conținutului actului adoptat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 martie 2001, Dunnett și alții/BEI, T-192/99, EU:T:2001:72, punctele 89 și 90), acesta din urmă presupunând exercitarea unei marje semnificative de apreciere (Hotărârea din 12 februarie 1987, Bonino/Comisia, 233/85, EU:C:1987:82, punctul 5).

- 40 În acest context, efectivitatea consultării în discuție nu poate fi garantată decât dacă obiectul acesteia din urmă coincide cu obiectul la care se va raporta aprecierea organului care va lua decizia finală. Astfel, consultarea Comitetului pentru personal trebuie să privească aceiași candidați cu cei în raport cu care organul în discuție este chemat să își exprime opinia. Astfel, efectivitatea acestei consultări ar fi anihilată dacă Comitetul pentru personal ar fi chemat să își formuleze avizul în raport cu un singur candidat, în timp ce organul decizional și-ar însuși misiunea de a evalua mai mulți candidați înainte de a-l alege pe cel care urmează să fie selectat.
- 41 În speță, în primul rând, din avizul Comitetul consultativ pentru numiri din 25 februarie 2016 reiese că acesta a examinat trei candidaturi și a decis să propună selectarea celei a lui W pentru postul în litigiu (a se vedea punctul 11 de mai sus). S-a arătat de asemenea că comitetul menționat a transmis Colegiului comisarilor fișele de evaluare, precum și curriculumurile vitae ale celor trei candidați.
- 42 În al doilea rând, trebuie amintit că AIPN, care adoptă decizia finală de numire, trebuie să aibă posibilitatea să cunoască și să aprecieze ea însăși elementele care au condus, în fiecare etapă a desfășurării procedurii de selecție, la nivelul diferitelor trepte administrative consultate – precum Comitetul consultativ pentru numiri –, la adoptarea avizelor care îi sunt prezentate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 octombrie 2014, Curtea de Conturi/BF, T-663/13 P, EU:T:2014:883, punctul 25).
- 43 În acest cadru, procesul-verbal al celei de a 2173-a reuniuni a Comisiei, care a condus la adoptarea Deciziei din 15 iunie 2016 de numire a lui W pe postul de mediator, precizează, în acord cu avizul Comitetului consultativ pentru numiri din 25 februarie 2016, că Colegiul comisarilor a fost sesizat cu dosarele referitoare la cei trei candidați examinați de acest din urmă comitet pentru postul în litigiu. Potrivit aceluiași proces-verbal, Comisia a ținut seama printre altele de avizul Comitetului consultativ pentru numiri din 25 februarie 2016 și a realizat o analiză comparativă a meritelor candidaților în raport cu caracteristicile postului. În această privință, procesul-verbal în discuție precizează că Comisia a apreciat competența, eficiența și conduita în serviciu a acestora și că l-a selectat pe W pentru post.
- 44 Or, în al treilea rând, din nota din 13 mai 2016, adresată de Comitetul central pentru personal vicepreședintei Comisiei cu atribuții în special privind personalul, reiese că comitetul menționat a primit o cerere de aviz din partea directoarei generale a DG Resurse Umane și Securitate la 20 aprilie 2016, și anume după înaintarea propunerii Comitetului consultativ pentru numiri către Colegiul comisarilor, și că această cerere de aviz se referea numai la candidatul a cărui numire era propusă Colegiului comisarilor, iar nu la cele trei candidaturi care fuseseră transmise acestuia din urmă.
- 45 Comisia nu contestă că numai elementele referitoare la candidatura lui W au fost înaintate pentru avizare Comitetului central pentru personal. În consecință, Colegiul comisarilor și-a exercitat marja de apreciere cu privire la un obiect care nu coincidea cu cel care fusese definit pentru consultarea Comitetului central pentru personal (a se vedea punctul 12 de mai sus).
- 46 În aceste condiții, trebuie să se constate că nu au fost respectate cerințele minime care asigură efectul util al consultării Comitetului pentru personal și care impun ca acesta să poată formula un aviz cu privire la candidații pe care autoritatea decizională urmează să îi evalueze în scopul deciziei sale finale.
- 47 Prin urmare, după cum susține reclamanta în cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv, Decizia din 15 iunie 2016 de numire a lui W pe postul de mediator al Comisiei a fost adoptată cu încălcarea articolului 6 alineatul (3) din decizia privind serviciul de mediere consolidat în ceea ce privește consultarea Comitetului pentru personal și, pentru acest motiv, trebuie să fie anulată, fără a fi necesar să se examineze celelalte motive invocate în susținerea acțiunii.
- 48 Întrucât nota din 16 iunie 2016, prin care reclamanta a fost informată cu privire la încheierea procedurii și la rezultatul nefavorabil în ceea ce o privește, care a fost de asemenea atacată (a se vedea punctele 13 și 22 de mai sus), este întemeiată în mod expres pe opțiunea în favoarea unui alt candidat,

iar decizia care cuprinde opțiunea în discuție este afectată de o încălcare a articolului 6 alineatul (3) din decizia privind serviciul de mediere consolidat care atrage anularea acesteia, se impune de asemenea anularea acestei note.

Cu privire la cererea de despăgubire

- 49 Reclamanta susține că, având în vedere numărul de cauze pe care le-a soluționat în calitate de mediator adjunct, atunci când a îndeplinit funcția de mediator sau în calitate de mediator interimar, deciziile atacate aduc prejudicii reputației sale, precum și credibilității sale profesionale. În plus, acestea o privează de orice posibilitate de a avansa în gradul AD 14. Mai mult, ținând seama de faptul că, timp de peste trei ani, a exercitat atribuțiile menționate în condiții de preocupare și de incertitudine, ea apreciază că o despăgubire de 100 000 de euro este adecvată pentru repararea prejudiciului moral și material imputabil comportamentului Comisiei.
- 50 La rândul său, Comisia insistă asupra caracterului legal al tuturor acțiunilor sale, astfel încât nu poate fi invocată nicio nelegalitate în sprijinul cererii de despăgubire în litigiu, care ar fi strâns legată de cererea de anulare a deciziilor atacate.
- 51 În cadrul litigiilor izvorâte din relațiile dintre instituții și funcționarii acestora, dreptul la repararea prejudiciului este recunoscut atunci când sunt întrunite trei condiții, și anume nelegalitatea comportamentului imputat instituțiilor, caracterul real al prejudiciului și existența unei legături de cauzalitate între comportamentul respectiv și prejudiciul invocat (Hotărârea din 12 iulie 2011, Comisia/Q, T-80/09 P, EU:T:2011:347, punctul 42).
- 52 În primul rând, reclamanta invocă o legătură de cauzalitate între deciziile atacate și un pretins prejudiciu moral, din cauza impresiei create prin deciziile menționate că candidatul selectat este mai calificat decât ea.
- 53 Cu toate acestea, împrejurarea că a putut fi ales un alt candidat pentru un post precum cel în cauză nu este, în sine, de natură să aducă prejudicii candidaților care nu au fost selectați în final. Astfel, chiar dacă această alegere înseamnă că un alt candidat a fost considerat ca fiind mai merituos cu această ocazie, acest fapt nu implică nicio apreciere negativă a meritului celorlalți candidați, cu atât mai mult atunci când aceștia au ajuns să fie incluși în lista examinată de Comitetul consultativ pentru numiri, cum este cazul reclamantei.
- 54 În orice caz, deși este adevărat că, în susținerea acțiunii sale, reclamanta a invocat un motiv – în speță al patrulea – referitor la aprecierea meritelor sale prin comparație cu cele ale lui W, nu este mai puțin adevărat că Decizia din 15 iunie 2016 de numire a acestuia din urmă pe postul de mediator este anulată în temeiul prezentei hotărâri, pentru un motiv invocat de reclamantă în cadrul primului motiv al acțiunii. În acest context, actul care cuprinde concluzia privind aprecierea comparativă a meritelor efectuată în speță este declarat nul și neavenit în conformitate cu articolul 264 primul paragraf TFUE, iar din acest moment Comisia este obligată să ia măsurile impuse de executarea prezentei hotărâri în conformitate cu articolul 266 TFUE.
- 55 Prin urmare, în situația actuală, presupusul prejudiciu moral invocat de reclamantă nu este, în orice caz, cert.
- 56 În al doilea rând, reclamanta susține că respingerea candidaturii sale a privat-o în mod nelegal de posibilitatea de a avansa în gradul AD 14.

- 57 Totuși, este suficient să se arate, în această privință, că nimic nu garantează că, în lipsa nelegalității constatate, reclamanta ar fi fost selectată pentru postul în litigiu, nici că ar fi avansat, prin urmare, în gradul AD 14. Acest capăt de cerere privind prejudiciul nu are, așadar, în orice caz, o legătură de cauzalitate directă cu nelegalitatea constatată.
- 58 Pe de altă parte, în măsura în care afirmațiile în discuție ar putea fi interpretate ca vizând repararea unui prejudiciu care nu rezultă din deciziile atacate, ci din comportamentul de care a dat dovadă Comisia înainte de adoptarea anunțului pentru ocuparea unui post vacant COM/2015/1801, este necesar să se arate că acestea sunt inadmisibile din cauza neepuizării procedurii precontencioase. Fiind întrebată cu privire la acest aspect în cadrul ședinței, reclamanta a susținut că acest comportament era strâns legat de deciziile atacate. Or, trebuie să se constate că comportamentul în discuție este, prin natura sa, distinct de alegerea făcută în temeiul Deciziei din 15 iunie 2016 de numire a lui W pe postul de mediator. În consecință, punctele 192-194 din reclamația reclamantei, dedicate acestui comportament, trebuie să fie analizate ca o cerere în sensul articolului 90 din statut. Or, această cerere, care a fost respinsă prin Decizia din 5 ianuarie 2017 (a se vedea punctul 14 de mai sus), nu a fost urmată de o reclamație.
- 59 În orice caz, potrivit articolului 7 alineatul (2) din statut, durata interimatului este, în mod cert, de cel mult un an, cu excepția cazului în care acesta are ca obiect înlocuirea unui funcționar detașat în alt post în interesul serviciului sau încorporat pentru satisfacerea serviciului militar ori aflat în concediu medical de lungă durată. Este de asemenea adevărat că reclamanta a ocupat postul de mediator interimar de la 1 martie 2013 la 1 octombrie 2016 fără ca motivele care au cauzat interimatul să se numere printre cele care pot justifica prelungirea acestuia peste un an.
- 60 Cu toate acestea, din articolul 7 alineatul (2) din statut reiese că, începând din a patra lună a interimatului, funcționarul are dreptul la o indemnizație diferențiată, ceea ce exclude orice legătură de cauzalitate cu un prejudiciu financiar.
- 61 În sfârșit, în ceea ce privește prejudiciul moral cauzat de starea de incertitudine în care s-ar fi aflat reclamanta, trebuie arătat că procedura de selecție declanșată în temeiul anunțului pentru ocuparea unui post vacant COM/2014/366 a fost încheiată fără selectarea vreunui candidat, fapt care a fost în beneficiul reclamantei, care nu era candidatul propus cu această ocazie și care a putut, astfel, să continue să își exercite atribuțiile de mediator interimar. De altfel, faptul că reclamanta și-a exercitat atribuțiile în timpul procedurii declanșate prin anunțul pentru ocuparea unui post vacant COM/2015/1801 este inerent oricărei situații care implică desfășurarea unui concurs în vederea ocupării a unui post. Este de asemenea inerentă unei asemenea situații incertitudinea creată de această procedură competitivă pentru toți candidații participanți.
- 62 În acest context, faptul – presupunând că ar fi dovedit – că colegii reclamantei nu înțelegeau motivele pentru care Comisia nu a finalizat în timp util procedurile de ocupare a postului de mediator nu este de natură să prejudicieze imaginea reclamantei.
- 63 Prin urmare, cererea de despăgubire trebuie să fie respinsă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 64 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a căzut în pretenții cu privire la partea esențială a concluziilor sale, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura măsurilor provizorii, conform concluziilor reclamantei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a cincea extinsă)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Decizia Comisiei Europene din 15 iunie 2016 de numire a lui W ca mediator al Comisiei și nota din 16 iunie 2016 prin intermediul căreia Comisia a informat-o pe doamna Mercedes Janssen-Cases cu privire la rezultatul procedurii de selecție pentru acest post.**
- 2) **Respinge în rest acțiunea.**
- 3) **Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii măsurilor provizorii.**

Van der Woude

Gratsias

Labucka

Dittrich

Ulloa Rubio

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 22 noiembrie 2018.

Semnături